

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313210740
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2313210740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martin Holíč, vo veci navrhovateľa: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M. XX/XX, proti odporkyni: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., O. J. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 22.10.2013, č.k. 8C/110/2013-30, takto

r o z h o d o l :

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že ruší vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni s účinnosťou od 05.11.2013. Vo zvyšnej časti sa návrh zamieta.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Vecne argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporkyňa sa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie a to formou denného štúdia a teda je odkázaná na výživu navrhovateľa a preto súd jeho žalobu zamietol. Po pojednávaní bola súdu doručená listina od odporkyne, v ktorej uviedla, že pojednávania sa nemohla zúčastniť z dôvodu práceneschopnosti, o čom súdu predložila lekárskej potvrdenie. V liste ďalej uvádza, že sa rozhodla momentálne prerušiť štúdium na vysokej škole a nežiada od navrhovateľa žiadne výživné a súhlasí s jeho návrhom. Čo sa týka trov konania účastníci si trovy konania neuplatňovali, a preto im súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, v ktorom žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni od 01.09.2013, nakoľko po pojednávaní sa ukázalo, že odporkyňa žiadnu školu nenavštevuje a možno je aj zamestnaná.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie odporkyňa, v ktorom navrhla zrušiť vyživovaciu povinnosť, rozhodla sa skončiť štúdium na vysokej škole, priložila potvrdenie Prešovskej univerzity v Prešove, že dňom 04.11.2013 prestala byť študentkou denného štúdia, jej štúdium trvalo od 01.09.2013 do 04.11.2013.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom

predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím § 220 O.s.p. zmeniť.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ mal voči odporkyni vyživovaciu povinnosť na základe rozsudku Okresného súdu v Košiciach, č.k. 25P/147/2009, právoplatného dňa 04.11.2011, vo výške 63,06 Eur mesačne. Odporkyňa dňa XX.XX.XXXX dosiahla plnoletosť. Rozhodnutím Prešovskej univerzity v Prešove, Fakulty manažmentu č. 500/2013 zo dňa 24.06.2013 v akademickom roku 2013/2014 bola odporkyňa prijatá na Fakultu manažmentu Prešovskej univerzity v Prešove na dennú formu bakalárskeho štúdia študijného programu turizmus, hoteliérstvo a kúpeľníctvo. Odporkyňa následne súdu predložila potvrdenie Prešovskej univerzity v Prešove, že dňom 04.11.2013 prestala byť študentkou denného štúdia, jej štúdium trvalo od 01.09.2013 do 04.11.2013.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len „zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Zánik vyživovacej povinnosti je u každej oprávnenej osoby individuálnou záležitosťou. U dieťaťa sa zohľadňuje vek, jeho zdravotný stav, štúdium ako príprava na budúce povolanie a uplatnenie sa v spoločnosti, samotná schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, jeho majetkové pomery atď. Dieťa je schopné samo sa živiť až vtedy, keď je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby z pravidelnej odmeny za svoju prácu, pritom musí to byť práca, ktorá zodpovedá jeho fyzickým a psychickým schopnostiam. Len samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti (ako je napr. brigáda) nestačí, aby došlo k zániku vyživovacej povinnosti. Zákon jasne uprednostňuje záujem oprávneného - dieťaťa, a preto v prípade, že ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Dôležitým faktorom v tomto prípade je aj skutočnosť, či existuje reálna možnosť dieťaťa zamestnať sa vo vyštudovanom odbore. Nie je však vylúčené, aby vyživovacia povinnosť rodičov trvala aj v prípade, keď sa dieťa po skončení strednej odbornej školy rozhodne pokračovať v štúdiu na vysokej škole iného odborného zamerania. Možno teda konštatovať, že dieťa je schopné sa samo živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby.

V danom prípade medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporkyňa ukončila štúdium na vysokej škole, a to dňom 04.11.2013. Odporkyňa ukončením štúdia nadobudla schopnosť živiť sa sama, preto navrhovateľovi zanikla vyživovacia povinnosť k odporkyni v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine, s účinnosťou od 05.11.2013.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu bolo dôvodným, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni s účinnosťou od 05.11.2013. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti určenia skoršieho zániku vyživovacej povinnosti (v odvolaní navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť od 01.09.2013) odvolací súd návrh zamietol.

V prvostupňovom i odvolacom konaní bol prevažne úspešný navrhovateľ, keď súd vyhovel jeho návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, neúspešný bol len v časti určenia, od kedy sa vyživovacia povinnosť ruší, preto mu vzniklo podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v konaní odporkyni. Vzhľadom na to, že navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.